ANUL X. No. 1119 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 10 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Săptămâna

După cum petele din soare excită apa mării şi dau naştere misteriosului flux şi reflux, tot aşa căldura iradiată de acelaş astru pe pământ, excită nervii sportivilor de toate categoriile şi dă naştere... la bătae. A fost suficient să se încălzească atmosfera răcorită de un început de toamnă viforoasă, pentruca tot ce este teren de sport în Bucureşti să mustească bătae şi scandal. Incepând cu Velodromul tuturor scrântelilor internaţionale şi terminând cu «cochetele» arene din Bulevard, elocinţa pumnului şi vigoarea vorbei au dantelat modern spectacole cari ar fi meritat mult mai puţină condescendenţă din partea unui public atoate înghiţitor. Dacă pe Bulevard tâlcul isprăvilor duminicale poate fi cu uşurinţă desprins din istoria contimporană a pricăjitului nostru football, la velodrom întâmplările cari au turburat o dimineaţă de sărbătoare a unei paşnice mahalale, n'au la origine decât o tragicomică escapadă a unui avion de pasageri în imposibilitate să aterizeze la vreme în fericita noastră Capitală. «Trimisul Franţei», «excepţionalul» Meynier, «fenomenul vitezei», etc., etc, (calificative copiate după afiş), fiind lipsă la apel, miile de spectatori prezenţi au găsit cu cale să facă diriguitorilor din şoseaua Ştefan cel Mare manifestaţia de simpatie pregătită asului francez. Că n'a fost bătae de flori, e dela sine înţeles după cum tot dela sine înţeles este că avioanele vor ateriza de aci înainte la vreme şi că publicul va plăti numai atunci când se va convinge «proprio mano» că «ce-i afară zugrăvit, înăuntru-i viu şi natural»...

La Romcomit, onor. public, tot cu o manifestaţie de simpatie, a ţinut în loc aproape o jumătate de oră întâlnirea dintre fraţii ceferişti din Ardeal şi vechiul regat, procurându-şi printr'un sistem ingenios, întocmai ca la restaurant, repeţirea unui fel care i-a deschis apetitul.

Că la rejucare se poate întâmpla aceiaşi intervenţie sud-americană ca la primul match, faptul nu are nici o importanţă de vreme ce farmecul unei partide îl constitue adesea tocmai colaborarea spontană a masselor din tribună cu jucătorii de pe teren. (Motivul pentru care Unirea Tricolor şi-a înţărcuit americăneşte stadionul din Obor...)

La Venus, chiriaşii evacuaţi de necesităţile locative ale C. F. R.-ului, s'au bătut între ei, au bătut pe arbitru, şi au deşirat câţiva spectatori completând copios un program pe care un soare mai călduros ca în mijlocul verii l-a vrut nebădăios din cap în cap.

Surpriza zilei a constituit-o însă liniştea desăvârşită din împărăţia rugbyului dela şosea. S'a rejucat un match cu tămbălău (P.T.T. — T.C.R.) s'a stabilit un scor destul de impozant pentru învingătorii de Duminica trecută, şi spectacolul s'a încheiat aşa cum a început: fără capete sparte, fără salvare şi fără spital. Pe noi nu ne-a mirat câtuşi de puţin această schimbare la faţă, pentrucă am apreciat întotdeauna nobleţea unui sport care ţine cu orice chip să rămână original. Ce ar mai fi rămas din această originalitate, dacă bătăilor înşirate mai sus s'ar fi adăugat şi una rugby-stă?..

Căldura de miez de vară, n'a atins de bună seamă decât Bucureştii, căci nu se explică altfel dece înfrângerea Unirii Tricolor şi victoria Venus-ului n'au avut parte de completări ex officio, atât de frequente într'o Divizie Naţională...

Iată unul din avantajele relativităţii meteorologiei...

L. ROŞIANU

România nu va organiza ediţia III-a a Cupei Balcanilor

O scadenţă hotărâtoare: 15 Octombrie

N'avem un stadion capabil să găzduiască o organizare de mare anvergură.

O HOTARARE A COMITETULUI CUPEI BALCANILOR CARE NU POATE FI REALIZATA

In Iulie, la Belgrad, comitetul Cupei Balcanilor luând în discuţie viitorul competiţiei ce o administrează, după desbateri prelungite s'a stabilit următoarea ordine pentru găzduirea organizărei diferitelor ediţii: 1933 România, 1934 Bulgaria, 1935 Grecia.

Ori din cele ce vom arăta mai jos se va constata că ordinea aceasta nu va putea fi respectată.

O SCADENŢA

Cu prilejul şedinţei de care vorbim mai sus, România a cerut termen până la 15 Octombrie, pentru a da un răspuns definitiv, dacă poate sau nu găzdui ediţia 1933 a probei balcanice.

Examinând situaţia în care ne găsim din punct de vedere al terenului, e uşor de înţeles că România va declina onoarea de organizator. **Lucrul acesta se va produce chiar în cursul acestei săptămâni.**

România va anunţa că neavând un teren apt pentru o astfel de organizare, nu poate găzdui competiţia balcanică în anul următor.

CE SE VA INTAMPLA

Conform protocolului dela Belgrad, urmarea imediată a hotărârei României, ar fi ca Bulgaria să găzduiască ediţia viitoare.

Bulgarii au fost informaţi din timp de această eventualitate. Ei au dat la timp un răspuns în această chestiune şi sunt dispuşi să accepte intervertirea ordinei de organizator astfel ca în 1933 proba să se desfăşoare la Sofia.

COMPETIŢIA BALCANICA IN PRIMEJDIE

Afară de eventualitatea mai sus arătată, există alta mult mai delicată, a cărei realizare ar însemna lichidarea competiţiei balcanice.

Jugoslavii şi grecii sunt hotărâţi ca în cazul când se produce intervertirea ordinei de care vorbim mai sus, să se retragă din competiţie.

Lucrul acesta n'a fost comunicat oficial.

Deţinem ştirea din cea mai bună sursă, chiar dela oficialii jugoslavi şi greci.

Urmarea comunicărei României ar putea aduce.

1) Organizarea probei la Sofia.
2) Lichidarea competiţiei.

m. b.

Kehrling l-a învins pe Tilden

Revanşa va avea loc la Oradia

După Neusslein şi Najuch, Kehrling a reuşit să-l învingă pe Tilden la Budapesta, cu 6—3, 6—2, 6—0.

Infrângerea aceasta a prestigiosului american constitue o mare senzaţie.

Tilden a dat un interview presei pestane în care explică ultimele sale performanţe prin faptul că a fost rănit la picior în cursul turneului.

TILDEN LA ORADIA

Corespondentul nostru din Oradia ne transmite vestea că tratativele au fost duse la bun sfârşit. Tilden şi compania vor juca deci la Oradia.

Pentru a mări interesul acestui turneu a fost invitat şi campionul Ungariei, Bela Kehrling. E mai mult ca sigur deci că revanşa Tilden — Kehrling se va desfăşura în oraşul din Nord Vest.

Celebrităţi mondiale

Un fenomen al boxului contimporan: Al. Brown

O carieră începută dintr'o glumă. Ce ne spune campionul mondial şi managerul său Lumiansky

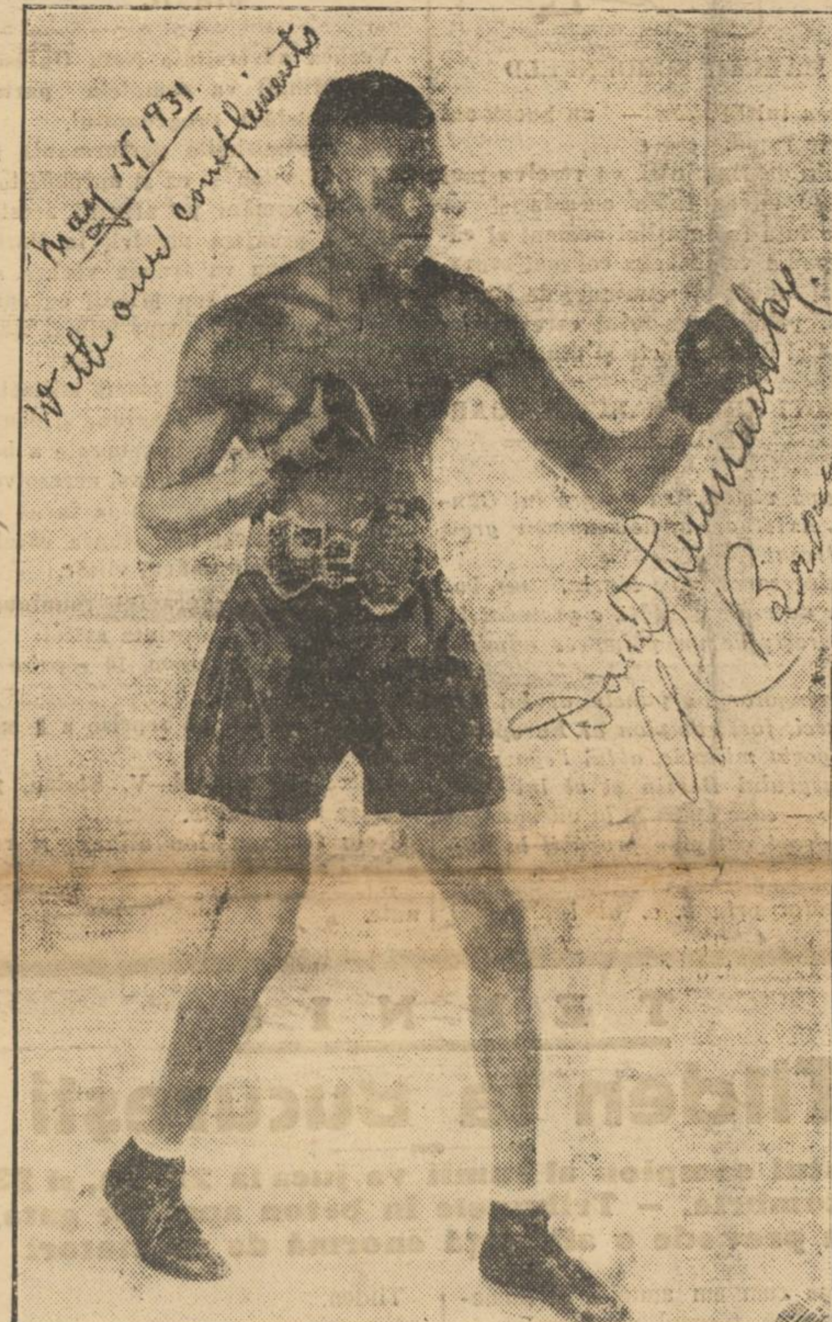
de N. PAPAGHEORGHE

Alfonso Brown e un boxeur fenomenal în zilele noastre şi probabil că va fi păstrat ca un fenomen unic în istoria pugilismului.

Pentru longevitatea carierei şi a domniei, într'o categorie în care abundă elementele de mare valoare şi prăbuşirile brusce. Caracteristic e însă amănuntul că deţine supremaţia încă la o vârstă critică pentru box.

La vârsta când alţii sunt la apusul carierei, acest negru se menţine în plină vigoare, putând knockouta pe Pladner.

Cei 8 ani de carieră şi cei 30 de ani împliniţi nu i-au sdruncinat invincibilitatea.

Işi va trece numele în istoria boxului cu mult mai mult însă pentru construcţia lui aproape supraumană. Se vor găsi alţii cari să persevereze mai îndelung între corzile ringului sau să ţină chiar mai mulţi ani sceptrul mondial. Dar cu greu se va ivi vreunul, care să uimească mai mult prin excepţionalul fizicului său. Brown—Alfonso Theophila pe numele lui adevărat — e o minune a naturei, aşa cum sunt de pildă fraţii siamezi Un geniu al boxului. Ca orice minune a naturei, trebue s'o vezi pentru a o putea aprecia.

Inchipuiţi-vă un vlăjgan mai înnalt decât Spakow şi să cântărească totuş 53 de kilograme. Talia lui măsoară 1,75 metri, adică exact cât a lui M. Thil, campionul mondial la categoria mijlocie, sau cât a greului Gandon. Pentru a da un termen de comparaţie voi trece şi talia câtorva europeni din categoria lui: Huat 1.55, Perez 1.54, Pladner 1.58, Biquet 1.54. Tot 1.54 fostul campion european, la cocoş, Lucian Popescu. Normal ar fi să bănuiţi că e un sfrijit, un schelet ambulant. Alfonso Brown e însă un anormal. Partea superioară a trunchiului său, te minunează. E muschiulos— braţele mai ales — ca un mijlociu. Picioarele şi mijlocul, în schimb, foarte subţiri. Ai fi tentat să spui că n'are pântece. E tot numai braţe. Nu există o altă pereche de braţe ca ale lui, în box. Mâinile îi coboară până sub genunchi. Nu sunt de om, mai repede, de gorilă. Egal de agile, de călite în oţel, de puternice, de distrugătoare. Când întinde braţele în lături, îţi dă impresia unui vultur care îşi ia sborul. E înzestrat cu o alonje care întrece pe a formidabilului Dempsey şi a altor mulţi campioni din categoriile superioare. Ce poate face un biet cocoş, clădit în proporţii normale, în faţa unui asemenea adversar, care te priveşte dela etaj cu înălţimea şi alonja lui?

ACUM UN AN ŞI JUMATATE

L'am cunoscut pe Brown şi pe sportivul şi abilul său manajer David Lumiansky acum un an şi jumătate, în tren, între Londra şi Manchester. Ne deplasam cu toţii în vederea matchului lui Popescu Lucian cu celălalt Brown, al Angliei, Jackie. Evident, în cele 5 ore de drum, nu s'a vorbit decât box. Le-am cerut, cu acea nesufertiă indiscreţie gazetărească, o serie de amănunte şi impresiuni, în legătură cu cariera lor. Intenţionam să le public. Nu cerusem însă încuviinţarea. Le-am solicitat această îngăduinţă mai târziu. Cu o precizie în adevăr yankee am primit răspunsul, împreună cu fotografia, al cărei clişeu îl aveţi sub ochi. Steaua lui Brown pălise însă. Trecea printr'o eclipsă. Am crezut că e începutul sfârşitului. Şi am ezitat de a da tiparului acele notiţe. Strălucitoarea victorie repurtată, asupra lui Pladner însă repune pe campion pe primul plan al atenţiei lumei pugiliste, cu o strălucire dublată de energia revenirei.

Deaceia m'am hotărît să vă comunic acele câteva impresiuni ... aflate din gura fenomenalului boxeur. In sport, elogiile se împart cu o tinerească generozitate. Cele scrise mai sus însă cred că justifică deajuns că nimănui nu i se potriveşte mai bine adjectivul de «fenomenal», ca lui Alfonso Theophila, care dela 1928 până la finele lui 1931 n'a suferit decât 3 înfrângeri, două la puncte şi una prin descalificare, în Anglia. Asemenea decizii, în orgolioasa Britanie, pot fi oricând suspectate, când e vorba de lovituri joase.

SOBRIETATEA LUI BROWN

Ceiace m'a impresionat mai mult la Alfonso Brown a fost resemnarea lui stoică faţă de plăcerile lumei, dintr'o conştientă înţelegere a rigorilor meseriei.

Lucian se văita că a fost supus unui regim de privaţiuni excesive.

(Continuarea în pagina II-a)

România s'a clasat a doua după prima zi a Jocurilor Balcanice

Buciuc şi Panaite obţin două plase onorabile

(DELA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL)

ATENA, 9. — Azi au început pe magnificul stadion din Atena concursurile atletice ale celei de a treia Balcaniadă.

Concursurile au început cu o solemnitate de deschidere a jocurilor, de un fast şi o amploare care au întrecut cu mult solemnităţile din anii trecuţi.

Faptul acesta este dealtfel datorit atenţiunei speciale pe care — anul acesta — oficialitatea greacă a acordat-o Balcaniadei.

Au asistat membrii guvernului grec, reprezentanţii tuturor autorităţilor elene precum şi întreg corpul diplomatic al ţărilor participante.

Iar tribunele pentru public au cunoscut o afluenţă considerabilă. Peste 40.000 spectatori pasionaţi şi gălăgioşi atunci când favoriţii lor erau ameninţaţi de străini, au înţesat monumentalele tribune ale stadionului olympic.

DEFILAREA ECHIPELOR

La ora 15.30 a început — într'o ordine desăvârşită şi cu un pitoresc minunat datorit varietăţii de culori a echipamentelor — defilarea echipelor participante.

Prima a intrat pe pistă echipa bulgară, după care a urmat echipa română având în frunte oficialii ei şi pe căpitanul Bodea, căpitanul echipei naţionale de atletism.

Echipa Turciei şi echipa Jugoslaviei au urmat apoi în ordine, plutonul fiind încheiat de numeroasa echipă greacă la a cărei apariţie pe teren publicul a izbucnit în furtunoase urale şi aplauze.

Multă impresie asupra publicului a făcut apoi jurământul colectiv al tuturor atleţilor participanţi.

După depunerea jurământului d. Rinopulos, preşedintele comitetului organizator al Balcaniadei a făcut tradiţionalele urări de bun sosit echipelor.

După epuizarea programului festiv a început desfăşurarea probelor atletice din programul primei zile.

(Continuarea în pagina 6-a)

DIVIZIA NAŢIONALA ŞI CAMPIONATUL BUCUREŞTEAN

Divizia Naţională a cunoscut eri o zi mai agitată. E şi firesc. Interesul probei evoluează şi pasiunea celor ce o urmăresc sporeşte.

In marginea etapei de eri, trebue să subliniem o latură a campionatului naţional, asupra căreia nu s'a insistat.

Două echipe din Bucureşti au jucat la Arad şi la Oradia.

Cine cunoaşte trecutul raporturilor dintre grupările regăţene şi ardelene, ştie că echipele bucureştene — afară de C. F. R. — n'au jucat în aceste oraşe. Sub acest raport meritul Diviziei Naţionale este excepţional.

Grăbind apropierea între echipe, va aduce desigur o nivelare de clasă pozitivă.

Cu excepţia jocului dela Bucureşti, peste tot a domnit ordinea cea mai desăvârşită, deşi publicul şi-a susţinut echipele cu multă căldură.

La Bucureşti, s'a invadat terenul, încercându-se exercitarea unei terorizări deplasată în sport.

Nu ne ocupăm de ce a putut determina atitudinea aceasta. E regretabil însă că nu s'au luat măsurile de ordine necesare pazei terenului.

In campionatul bucureştean s'a simplificat enorm problema turului de toamnă. După felul cum s'au cristalizat lucrurile, Macabi şi Olympia sunt destinate să joace rolul final.

Lucrurile n'au avansat însă fără sacrificii.

Iar sacrificatul fireşte, a fost arbitrul.

LIS

Cehoslovacia - Jugoslavia 2-1 (1-1)

PRAGA 9. — In faţa a 20.000 spectatori Cehoslovacia a învins Jugoslavia.

Invinşii au făcut o partidă foarte bună impresionând publicul de aci.

Pic a deschis scorul în minutul 4, iar Zifcovici a egalat în minutul 32.

In repriza doua Nejedly a marcat punctul victorios.

Jugoslavia a jucat în următoarea formaţie:

Spasici, Micacici, Ifcovici, Arsienevici, Gaier, Maruşici, Birnanici, Marianovici, Zifcovici, Luşovici, Zecevici.

Accidente, procedeuri şi incidente

După o reclamă formidabilă, purtată pe uliţele Capitalei în camioane vopsite-tricolor, Moto-Clubul ne-a prezentat eri matchul motociclist România — Franţa, reuşind cu ... pe.., Ionescu-Cristea, pe Cantacuzino şi Ovidiu Ionescu. Franţa, fiind ocupată, n'a putut să se prezinte.

Am discutat în numărul nostru trecut, calitatea întâlnirei căreia Moto-Clubul i-a gratificat titlul «România—Franţa». Ne-am întrebat ce a îndrituit eticheta aceasta într'un match în care un alergător francez oarecare s'a întâmplat să se abată pe la Bucureşti, fără să fie autorizat de cineva să reprezinte «oficial» culorile franceze şi am conchis — cea mai elementară logică impunea concluzia aceasta — că prezenţa unui Meynier oarecare (la început Paul sau Jean, iar de eri Fernand) nu are nici în clin nici în mânecă cu un match care ca să poată fi între două ţări, ar fi trebuit să fi respectat anumite condiţii.

Moto-Clubul a rămas însă la părerea lui. A continuat să trâmbiţeze «Matchul România—Franţa!..» a ridicat în vârful stâlpilor dela Velodrom steaguri franţuzeşti şi şi-a făcut planul ca în ziua când o găsi - indiferent pe unde — un motociclist mai oacheş să anunţe «Matchul România—Africa».

Ne-am lăsat totuşi convinşi de logica aceasta târşită, şi ne-am dus eri în şoseaua Ştefan cel Mare.

Mărturisim sincer: n'am regretat. In faţa porţii, cetăţenii asurziţi o săptămână întreagă cu un nume, care chiar dacă nu reprezintă quintesenţa motociclismului francez, era în orice caz un adversar nou pentru motocicliştii noştri de cel puţin patru ori pe vară învingători ai fraţilor Hubmann şi ai lui Sokoloff, rămăseseră paf.

O telegramă — atât de mare cât poate să fie o telegramă — în franţuzeşte (n'a fost tradusă ca să nu fie jignit nivelul cultural al cartierului Floreasca) anunţa că din cauza furtunei, Meynier a fost nevoit să se întoarcă la Belgrad. Iar la cassă, pentru cetăţenii mai puţintei în cunoaşterea limbilor străine un aviz românesc: «Motociclistul francez Meynier, nesosind, compania «Cidna» anunţă că va sosi la ora 11.

Trambalaţi, din cine ştie ce cartier al Capitalei până în poarta Velodromului, câţiva s'au întors. Cei mai mulţi însă, au rămas. Şi au populat astfel impresionant o reuniune care dacă nu era anunţată drept întâlnirea România—Franţa, n'ar fi atras nici un sfert din spectatorii pe cari i-a avut.

Procedeul este fireşte discutabil. Se poate întâmpla ca Meynier să nu fi putut «într'adevăr» să vie la timp. Deşi, o bună organizare pretinde ca cel puţin elementul principal al spectacolului să fie asigurat. Este ca şi cum s'ar anunţa că, din cauza furtunei, ar fi nevoit să nu mai vie.

Dar, pentru a intra cât de cât şi în vederile logicei din şoseaua Ştefan cel Mare, să zicem că (Jean, Paul sau Fernand) Meynier n'a putut să vie. Să zicem. Ce trebuia să facă Moto-Clubul? Să anunţe în primul rând, schimbarea aceasta — ca să zicem aşa — esenţială de program.

Moto-Clubul şi-a făcut această datorie? (Bravo!) Şi alături de reclama din cotidianele de eri a inserat următorul anunţ:

«Motociclistul francez Meynier plecând cu aeroplanul din Viena pentru a sosi la Bucureşti în ziua de 8 Oct., n'a putut sosi din cauza furtunei ce bântue peste Carpaţi, fiind nevoit a se reîntoarce la Belgrad. Societatea «Cydna» ne-a promis că va face toate sforţările posibile ca aeroplanul să continue cursa, pentru ca Meynier să fie la orele 11.30 dimineaţa pe velodrom.

«Totuşi M. C. R. îşi rezervă dreptul ca în cazul când nu va sosi (la 11.30 dimineaţa. N. R.) să ţină cursa pentru campionatul naţional, începând... dela 10.30».

Simplu şi logic. Ce interesează că societatea «Cydna» a promis să facă tot posibilul pentru a-l aduce pe Meynier la 11.30, iar Moto-Clubul — care chiar în comunicatul său de ultimă oră lasă impresia că francezul va putea totuşi să alerge — anunţă candid că cu o oră mai de vreme va ţine campionatul naţional? Ce interesează că nu toţi spectatorii citesc înainte de a pleca la velodrom, gazetele? Şi că aduşi odată până în poarta velodromului, pentru matchul România—Franţa, cei mai mulţi se lasă convinşi şi de un surogat?

Un prilej atât de fericit nu trebue pierdut.

Scenele din interiorul velodromului — încăerări în cari pumnii comitetului M. C. R. au încercat să înăbuşe câteva pretenţii destul de sgomotoase de a se restitui banii — nu interesează.

Ar fi fost mai logic — credem — ca reuniunea să fi fost amânată.

Moto-Clubul a fost însă fireşte, de altă părere. Iar substituirea i-a folosit de două ori: a făcut cu un program mediocru una din cele mai bune reţete din vara aceasta şi şi-a dublat reclama pentru reuniunea viitoare.

Deci: Duminecă la velodrom, din nou matchul România—Franţa.

GEORGE FULGA